

2. tanulmány

A Szentlélek a színfalak mögött munkálkodik

Szombat délután – január 7.

Az evangélium dicsősége örökkévaló jóságával saját képmásához hasonlónak szeretné átalakítani az elbukott emberi nemzetséget. Ez a munka már a mennyei udvarban elkezdődött. Ott határozta el az Atya, hogy teremtményei iránt érzett szeretetének tagadhatatlan bizonyítékát adja majd. „Úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16)

Az egész istenséget megmozgatta az emberi nemzetség iránt érzett könyörület: az Atya, a Fiú és a Szentlélek együtt hozták létre a megváltási tervet. – *Egészségügyi tanácsok*, 222. old.

A Szentlélek Krisztus képviselője, jóllehet teljesen független az emberi természettől. Az emberi test kötöttsége miatt a Megváltó nem tudott egy és ugyanazon időben mindenütt jelen lenni. Ezért éppen hogy követői érdeke volt, hogy Jézus elmenjen az Atyához, és elküldje a Lelket utódaként a földre. Ezután senkinek sem lehetett semmi előnye tartózkodási helyéből vagy Krisztussal való személyes kapcsolatából eredően. Az Üdvözítő ettől kezdve minden ember számára elérhető lett a Szentlélek által. Ebben az értelemben Isten Fia közelebb lehetett követőihez, mintha nem is ment volna fel a mennybe. – *Keresztény szolgálata*, 255. old.

Aki másokat tanít, kérje Istentől, hogy beteljen Szentlélekkel, és tegye képessé, hogy Krisztust mint a bűnös ember egyetlen remény-ségét tudja bemutatni. Szóvirágok, kellemes történetek vagy pedig az

alkalomhoz nem illő anekdoták a bűnöst nem ébresztik bűnbánatra. Az emberek az ilyen beszédet úgy hallgatják meg, mint egy kellemes dalt. De az üzenet, amit a bűnösnek hallania kell, ez: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16) Az evangélium elfogadása nem a művelt bizonyágtevéstől, a szép előadástól vagy a mélyreható érvelésektől függ, hanem az egyszerűségtől és az azokhoz való alkalmazkodástól, az „élet kenyere” éhezésétől.

A Szentlélek ereje által válik hatásossá az igehirdetés. Ha Krisztus szól a prédikátoron keresztül, a Lélek előkészíti a hallgatók szívét az Ige befogadására. A Szentlélek nem szolgál, hanem vezető. Megvilágítja az igazságot az értelem előtt, és szól minden beszéden keresztül, ha a lelkes teljesen átadja magát a mennyei befolyásnak. Szent légkörrel veszi körül a lelket, feddi a bűntudat nélkülit, és ahhoz utasítja, aki elveszi a világ bűneit. – *Az evangélium szolgálói*, 155. old.

Vasárnap – január 8.: A Szentlélek meghatározhatatlan volta

Előfordulhat, hogy az ember nem emlékszik pontosan megtéréseinek helyére és idejére és az ezzel összefüggésben lévő körülményekre, de ez a tény még nem igazolja, hogy az illető megtéretlen. Krisztus így szólt Nikodémushoz: „A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön, és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született.” (Jn 3:8) Bár a szél láthatatlan, hatása mégis látható és érezhető: ilyen a Szentléleknek az emberi szívre gyakorolt hatása is. Noha a szem nem láthatja ezt az újjáteremtő erőt, mégis új lényé teremt bennünket: Isten képmására.

A Szentlélek munkája csendes és észrevétlen, de eredményei mégis nyilvánvalóak. Ha szívünk Isten Lelke által megújult, életünk bizonyágot tesz erről a tényről. Bár önmagunk nem változtathatjuk meg a szívünket, nem állíthatjuk vissza a mennyel való összhangot, s bár nem építhetünk jó cselekedeteinkre, és nem bízhatunk bennük, életünk mégis kinyilvánítja, hogy az Úr kegyelme lakik bennünk. Változás áll be az életünkben és szokásainkban. Tisztán, határozottan látható a különbség a között, amik voltunk, és amik az újjászületésünk óta vagyunk.

A jellem nem az alkalomadtán való jó vagy rossz cselekedetekben nyilvánul meg, hanem a mindennapi megszokott szavakban és tettekben. – *Jézushoz vezető út*, 57–58. old.

A Szentírás a jellem formálásának hatásos eszköze. „Szenteld meg őket a te igazságoddal, mert a te Igéd igazság” (Jn 17:17) – könyörgött Krisztus. Ha tanulmányozzuk és figyelünk a hangjára, szívünkben Isten szava fog munkálkodni, és kiküszöböl minden egyes szentségtelen jellemvonást. A Szentlélek beköltözik hozzánk, hogy ráébredjünk a bűneinkre, énünket betölti a Jézus szeretetében való bizalom, arra készítve bennünket, hogy testben, lélekben és szellemben megfelelhessünk az Ő akaratának.

Egyesek felismerik a körülöttük ólálkodó veszélyt. Belátják, hogy változtatniuk kell jellemükön, szívükön. Valami megérinti őket, és emiatt felébrednek a félelmeik. Az ilyen személyekben Isten Lelke dolgozik, míg az illető rettegéssel és aggodalommal próbálja önmagában feltérképezni jellemhibáit, hogy kieszközölhesse a szükséges változtatásokat az életében. Megvallja az Úrnak a bűneit, és ha bárki ellen vétett, a megbántott féllal is rendezi a problémát. (...) A Szentlélek munkájával összhangba kerülve valódi átalakuláson megy keresztül. – *In Heavenly Places*, 21. old.

Egy dolog nagy általánosságban helyeselni a Szentlélek munkáját, és más elfogadni, amikor dorgál és megtérésre szólít. Sokan érzik, hogy elidegenedtek Istentől: belátják, hogy saját énjük és bűneik foglyai. Törekcsenek ugyan életük megreformálására, de énjüket már nem feszítik keresztre. Nem adják át magukat teljesen Krisztusnak, hogy mennyei erőt kérve cselekedjék akaratát. Nem akarnak a Mindenható képére átformálódni. Általánosságban elismerik fogyatékságaikat, de nem mondanak le dédelgetett bűneikről. Minden egyes helytelen cselekedettel régi, önző természetük kap tápot.

Csak akkor lehet reménységünk, ha magunkra vonatkoztatjuk azt az igazságot, amelyet Krisztus Nikodémusnak mondott: „Szükség néktek újonnan születnetek.” – *Krisztus példázatai*, 48. old.

Hétfő – január 9.: A Szentlélek szerepe a teremtésben

A legértelmesebb emberek sem képesek megérteni az Úr természetben látható, felfedett titkait. A Biblia számos kérdést vet fel, amelyekre a legnagyobb tudósok sem tudnak felelni. Az Atya nem is azért vetette fel ezeket a kérdéseket, hogy felelni tudjunk rájuk, hanem hogy felhívják a figyelmünket Isten mélységes titkaira; hogy megtanítsanak okosságunk korlátolt voltára, arra, hogy mindennapi környezetünkben sok minden felülmúlja véges értelmünket, és hogy a Teremtő bölcsességét és szándékait képtelenek vagyunk kifürkészni. Isten bölcsessége kikutathatatlan.

A kételkedők nem hajlandók hinni az Úrban, mert véges eszükkel képtelenek megérteni a végtelen hatalmat, mellyel Ő kinyilatkoztatta magát az embereknek. Mégis inkább abból kell elismernünk a Mindenhatót, amit nem fed fel magából, mint abból, amit korlátolt felfogásunk megnyithat. Isten a kinyilatkoztatásokban is, a természetben is adott titkokat az embernek, hogy megtanítsa hinni. Ennek így is kell lennie. Örökké kutathatunk, örökké tanulhatunk, azon felül mégis megmarad a végtelenség.

„Ki mérte meg markával a vizeket? És ki mérte meg az egeket arasszal? A föld porát ki foglalta mércébe, és a hegyeket ki tette körtefontra és a halmokat a mérlegserpenyőbe? Kicsoda igazgatta az Úr Lelkét, és oktatta Őt, mint tanácsosa?” (Ésa 40:12–13) – *Bizonyságtételek*, 8. kötet, 260–261. old.

Amint az Úr kitöltötte az isteni adományt – a Szentlélek hatalmát – a tanítványokra, úgy tölti ki ma is azokra, akik azt helyes úton keresik. Kizárólag ez a hatalom tehet bölcsé az üdvösségre, készíthet fel a mennyei udvarokra. Krisztus olyan áldásban akar részesíteni bennünket, ami szentté tesz. Így szól: Azért mondom, hogy örömöm legyen tibenetek, és a ti örömötök teljes legyen. A Szentlélekben való örvendezés életet, egészséget adó öröm. Lelkében való részesítéssel Isten magát adja nekünk; áldásos mennyei hatás forrásává teszi magát, hogy egészséget és életet adjon tovább a világnak.

Amikor az Úr olyan bőkezűen rátok ruhazza ajándékait, ne felejtsetek el, hogy azért adja, hogy megsokszorozva térítsétek vissza az

Adományozóhoz. Vigyetek fényt, örömet, békét mások életébe. Minden nap szükségünk van az alázat fegyelmére, hogy készen álljunk befogadni a menny ajándékait, nem azért, hogy megtartsuk magunknak, vagy hogy megfosszuk tőlük Isten gyermekeit, hanem hogy teljes, gazdag tökéletességében továbbadjuk mindet másoknak. Mikor lesz nagyobb szükségünk befogadó szívre, mely mintegy fájón vágyik továbbadni, amiben részesült, ha nem most? – *Bizonyságtételek*, 7. kötet, 273. old.

Kedd – január 10.: A Szentlélek és a szentély

Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy sikeresen küzdjünk a bűn ellen, és keresztény jellemet fejlesszünk ki magunkban. Az isteni befolyás, ami válaszként érezteti hatását imáinkra, mindazt véghezviszi a kérelmező lelkében, amiért az Atyához könyörög. Kérhetjük bűneink bocsánatát: a Szentlelket; kérhetünk Krisztushoz hasonló lelkületet, bölcsességet és erőt, hogy művét munkálhassuk; kérhetünk minden általa megígért adományt, mert így szól az ígérete: „Kérjetelek és megadatik néktek!”

Mózes, mikor a hegyen Istennél időzött, láthatta annak a csodálatos épületnek a mintáját, ami dicsőségének lakóhelyéül szolgált. Mi is, fenn a hegyen, az Úr közelében, imáink csendes kamrájában elmélkedünk Isten dicsőséges eszményéről, amit gyermekei elé tűzött. Így valószínűleg meg mindenkor terveit gyermekeivel, ugyanis ha kapcsolatban álltak vele, feltárta, megvilágította előttük kegyelmi szándékát. – *Aposztolok története*, 564. old.

Amikor a hegyen az Örökkévaló ellátta Mózeset a szent sátorra vonatkozó utasításokkal, mindenkorra fontos tanulságot mutatott be népe számára. Az Úr ennek a munkának minden egyes részletében tökéleteséget követelt. Mózes kiváló tudással rendelkezett az egyiptomi oktatás jóvoltából. A látomásban elé tárt tervekből megismerte a menny akaratát, a faragás és varrás művészetéhez azonban nem értett.

Az izraeliták egész életükben Egyiptomban raboskodtak, és akadtak köztük találékony férfiak is, mégsem értettek a szent sátor építéséhez szükséges mesterségekhez. Tudtak téglát készíteni, az arany és ezüst

megmunkálásával azonban még nem foglalkoztak. Hogyan valósul meg így az építés? Ki képes ilyen munkára? Ezekhez hasonló kérdések cikáztak Mózes fejében.

Maga Isten nyilatkozta ki, hogyan kell a feladatokat végrehajtani. Megnevezte azokat a személyeket, akik az egyes munkálatokért felelősséget vállalhatnak. Bésaléal lett az építészmérnök. Ő Júda nemzetségéhez tartozott, ahhoz a törzshöz, amit Isten nagyra becsült. „Szólt az Úr Mózesnek, mondván: Íme, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának, Urinak fiát a Júda nemzetségéből. És betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez. Hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüsből, rézből kell csinálni. És foglaló köveket metszeni, fát faragni és mindenféle munkákat végezni. És íme, Aholiábot is, Akhizamáknak fiát a Dán nemzetségéből melléadtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit néked megparancsoltam.” (2Móz 31:1–6)

Ahhoz, hogy a földi szentély a menyeeinek a képviselője lehessen, az égi mintához hasonlóan minden egyes részletének tökéletesnek kellett lennie. Ugyanez az elvárás azok felé is, akik végül beléphetnek a menyország aranykapuin. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 59–60. old.

Szerda – január 11.: A Szentlélek és Jézus Krisztus megdicsőítése

A Vigasztalót Jézus „az igazság Lelkének” (Jn 16:13) nevezi. Feladata, hogy meghatározza és őrizze az igazságot. Mindenekelőtt az igazság Lelkeként lakozik a szívünkben, és így lesz Vigasztalónk. Az igazságban vigasztalás és békesség van, de a hamisságban nem találhatunk sem igazi vigasztalást, sem igazi békességet. Sátán hamis elméletek és hagyományok útján tesz szert hatalomra elménk felett, és miközben az embereket a tévedések útjára vezeti, eltorzítja a jellemüket is. (...)

Az összes ajándék közül a Szentlélek volt a legmagasabb rendű ajándék, akiért az Atyához népe felemelése érdekében könyörgött. Krisztus azért adta nekünk Lelkét, hogy megújító erőforrásunk legyen. Nélküle

Jézus áldozata nem jelentett volna számunkra semmi segítséget. A gonosz hatalma évszázadok óta erősödik, és bámulatos, ahogy az emberek alávetik magukat ennek a sátáni fogságnak. Csak az istenség harmadik személyének a hatalmas erejével tudunk ellenállni a bűnnek, és tudjuk azt legyőzni. A Szentlélek nem korlátozott erővel jön el hozzánk, hanem isteni hatalmának, erejének teljességével. A Lélek teszi eredményessé, amit a világ Megváltója véghez vitt. A Lélek tisztítja meg a szívünket. Általa lesz a hívó ember részese az isteni természetnek. Krisztus mennyei hatalomként, erőként adta nekünk Szentlelkét, hogy segítségével legyőzzük a gonoszra való minden örökölt vagy szerzett hajlamunkat, és hogy az Ő egyházába bevéssék az Üdvözítő jelleme.

Jézus ezt mondta a Lélekről: „Ő engem dicsóít majd.” (Jn 16:14) A Megváltó azért jött, hogy megdicsóítsa az Atyát szeretetének bemutatásával. A Szentléleknek Krisztust kellett dicsóítani kegyelme kijelentésével a világnak. Isten képét ismét helyre kell állítani az emberben. Az Úr tisztelete, Krisztus tisztelete elválaszthatatlanul össze van kötve Isten népe feddhetetlen jellemének fejlődésével. – *Jézus élete*, 671. old.

Krisztus megígérte, hogy elküldi nekünk a Vigasztalót, aki Isten országát alapítja majd meg lelkünkben. Hogyha az Úr a kegyelem, irgalom és béke ilyen hatalmas eszköztárát bocsátotta a rendelkezésünkre, miért viselkednek az emberek úgy, mintha az igazság rabiga lenne? Azért, mert szívük sosem tapasztalta meg a menny jóságát. Isten Igéjének igazsága némelyek számára bilincsnak tűnik. Az igazság azonban szabadokká teszi az embereket. És ha az igazság szabadokká tesz, akkor valóban szabadok leszünk!

Az igazság képes az embert elválasztani a bűntől, a rosszra való öröklött és kifejlesztett hajlamoktól. A Krisztus szeretetéből táplálkozó lélek szabadsággal, fénnel és örömmel teljes. Nincsenek kétszínű gondolatai. Teljes lény az Urat sóvározza. Nem emberekhez fordul javakért, hanem a bölcsesség forrásához, Jézushoz. Isten Igéjét tanulmányozva fedezi fel, milyen mércét is kell elérnie. – *Reflecting Christ*, 114. old.

Csütörtök – január 12.: Szentlélek és Krisztus

A tanítványoknak ugyanazzal a hatalommal kellett rendelkezniük, amellyel Jézus rendelkezett, hogy gyógyítani tudjanak „a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget” (Mt 4:23). Amikor Jézus nevében meggyógyítják a testi betegségeket, akkor Krisztus gyógyító hatalmáról a lelkek meggyógyításával kell bizonyosságot tenniük. A Mester egy másik képességet is megígért tanítványainak, mivel idegen országokban, más nemzetek között is prédikálniuk kellett az evangéliumot. Azért kellett megkapniuk a nyelveken szólás képességét, hogy számukra idegen nyelveken is beszélni tudjanak. Az apostolok és társaik tanulatlan emberek voltak, pünkösd napján a Szentlélek kitöltésével azonban beszédük – akár saját, akár idegen nyelven szólaltak meg – tisztává, egyszerűvé, szabatossá vált, szóban és kiejtésben egyaránt.

Krisztus így adta át tanítványainak megbízatásukat. Gondoskodott a munka folytatásához szükséges ellátásról és felszerelésről, és magára vállalta a felelősséget a munka sikeréért. Amíg tanítványai engedelmessékedtek szavának, és vele együtt munkálkodtak, addig nem szenvedhettek kudarcot. Menjetek el minden néphez, parancsolta nekik. Menjetek el a föld legtávolabbi részéig, de legyetek mindig tudatában jelenlétemnek! Dolgozzatok hittel és bizalommal, mert soha nem hagylak el benneteket.

Az Üdvözítő tanítványainak adott megbízása minden hívő emberre kiterjed. Magába foglal minden Krisztusban hívő embert az idő végéig. Végzetes tévedést követnénk el, ha azt feltételeznénk, hogy a lelkek megmentésének munkája egyedül csak a felszentelt lelkészekről függ. Jézus mindazokat megbízta az evangélium hirdetésével, akikhez eljutott a mennyei ismeret. A Megváltó mindazokat felavatja, felszenteli, hogy munkálkodjanak embertársaik üdvösségéért, akik már megkapták, és magukban hordozzák életét. Az egyházat ennek a munkának a végzésére alapították, és akik ünnepélyes és szent fogadalmat tettek az egyháznak, arra kötelezik el magukat, hogy együtt munkálkodnak Krisztussal. – *Jézus élete*, 821–822. old.

Ha befogadod Krisztus Lelkét, az önzetlen szeretet és másokért való szolgálat lelkét, magad is növekszel és gyümölcsöt teremsz. A Lélek ajándékai beérnek a jellemedben. Hited nő, meggyőződésed elmélyül,

szereteted tökéletes lesz. Egyre jobban tükröződ Jézust mindenben, ami tiszta, nemes és szép.

„A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, békétűrés, szíveség, jószág, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Gal 5:22) Ez a gyümölcs soha nem romlik meg, hanem megtermi a maga gyümölcsét az örök életre. (...)

Krisztus sóvárogva várja, hogy képmása megmutatkozzék egyházában. Ő akkor jön el népéért, ha az majd tökéletesen tükrözni fogja a jellemét.

Nemcsak az a kiváltsága minden kereszténynek, hogy várja, hanem hogy siettesse is a mi Urunk, Jézus Krisztusunk eljövetelét (2Pt 3:12). Ha mindazok, akik Krisztus nevét vallják, gyümölcsöt teremnének dicsőségre, gyorsan befejeződne az evangélium magvetése az egész világon; az utolsó termés is hamar beérne, és az Üdvözítő eljönne, hogy begyűjtse a drága gabonát. – *Krisztus példázatai*, 67–69. old.

Sohase tanulmányozzuk a Bibliát ima nélkül! Mielőtt kinyitjuk, kérjük a Szentlélek világosságát, és meg fogjuk kapni. (...) Jézus ma is hasonlóképpen lát bennünket, amikor kis szobánkban leborulunk, és világosságot kérünk tőle, hogy megérthessük az igazságot. A világosság honából érkező angyalok fogják azokat vezetni, akik alázatos szívvel kérik Isten segítségét.

A Szentlélek magasztalja és dicsőíti az Üdvözítőt. Feladata Krisztust és az általa hozott megváltást annak tisztaságában és igazságában a szemünk elé tárni. Jézus így szólt: „Mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.” (Jn 16:14) Az igazság Lelke a mennyei igazságok leghathatósabb tanítója. Milyen sokra becsüli Isten az emberiséget, hogy egyszerűen Fiát halálra adta megváltásáért, és nekünk ajándékozta Szentlelkét, hogy állandó tanítónk és vezetőnk legyen. – *Jézushoz vezető út*, 112–113. old.

Péntek – január 13.: További tanulmányozásra

Szemelvények Ellen G. White írásaiból, I. kötet, „A világosság sötétségé válásának veszélye” című fejezet.